

[Johs. E. Larsen.]

bygning af fiskerfartøjer vil jeg gerne udtale min anerkendelse af den højtærede fiskeriministers bestræbelser for at fremskaffe midler til at dække det lånebehov, der har vist sig at være indenfor rammerne af denne lov.

Den tilpasning og modernisering, fiskerflåden undergår ved bygning af større kuttere og installation af nye tekniske anlæg, er en forudsætning for, at fiskerierhvervet herhjemme kan hævde sig i konkurrencen, idet den giver øgede fangstmuligheder og større sikkerhed til søs. Denne udvikling må samfundet i høj grad være interesseret i, men den kan under de nuværende stramme vilkår på pengemarkedet kun videreføres ved, at den støttelovgivning, der her er tale om, fortsættes i fornødent omfang.

Forslaget indeholder en bestemmelse om, at der til ombygning og modernisering af ældre fiskerfartøjer kan ydes lån på indtil 3 000 kr. mod sikkerhed i de pågældende fartøjer. Denne bestemmelse må ses som en håndsrækning til vanskeligt stillede indvandsfiskere. Jeg finder det udmærket, at denne kategori af fiskere også kommer i betragtning, men må dog samtidig sige, at 3 000 kr. forekommer mig at være et ret beskedent beløb, når der er tale om ombygning og modernisering af ældre fartøjer; men beløbets størrelse skål formentlig ses i forhold til det, der kan ydes til nybygning af fiskerfartøjer.

Det lovforslag, der går ud på en forhøjelse af udlånsgrænsen for lån i fiskeribanken fra 15 til 20 mill. kr., må som nævnt i selve forslaget ses på baggrund af det øgede lånebehov, der er en følge af den almindelige prisstigning og af den omstændighed, at der nu bygges større kuttere end tidligere. Det er nødvendigt, at udlånsgrænsen forhøjes, da fiskeribanken ellers ikke vil kunne løse sine opgaver i takt med den udvikling, fiskerierhvervet er inde i.

Jeg kan tilsi mit partis støtte til gennemførelse af de to lovforslag, der her foreligger til behandling.

Gideon: I modsætning til det forrige lovforslag, vi behandlede, er forslaget om støtte til nybygning af fiskerfartøjer sikkert kommet som noget af en overraskelse. Medens man tidligere på dette område lovgav år for

år, fraveg man ved loven af 31. marts 1954 dette princip, idet denne lov skulle gælde for en 3-årig periode. Der blev da for finansåret 1954—55 stillet 2 mill. kr. til disposition til de i loven angivne formål og for hvert af de følgende år 1 mill. kr. Dermed mente formentlig alle, at sagen var i orden for disse 3 år. Når der for finansåret 1954—55 stilledes 2 mill. kr. til disposition, skyldtes det, at der det år var et ekstraordinært behov for lån. I 1950 var der af Marshallmidlerne stillet et beløb på 5 mill. kr. til disposition, men dette beløb var i sommeren 1953 opbrugt, således at der ikke siden efteråret 1953 havde kunnet ydes lån. Der havde derfor hobet sig et antal låneandragender op, som straks ville lægge beslag på den ene million kroner, men ministeren mente dengang, at 1 mill. kr. ville være tilstrækkeligt i hvert af de to følgende år. Dette har altså vist sig ikke at være tilfældet.

Nu kommer den højtærede minister og meddele, at beløbene ikke slår til, idet der allerede foreligger låneansøgninger til et beløb af ca. 2 mill. kr., og med den efterspørgsel, der er efter lånene, må det forventes, at der vil komme til at foreligge låneansøgninger for et tilsvarende beløb i finansårets anden halvdel. Der stilles derfor nu forslag om, at lånebeløbet for hvert af de to år fordobles.

Desuden foreslås det, at ministeren får hjemmel til i særlige tilfælde efter enstemmig indstilling fra Fiskerflådens Fornyelsesnævn at yde lån til ombygning og modernisering af ældre fiskerfartøjer, hvilket der ikke tidligere har været mulighed for. Det oplyses i bemærkningerne til lovforslaget, at der ikke fra fiskeribanken kan ydes lån til dette formål. Hvis ændringen vedtages, vil det især være muligt at træde hjælpende til overfor indvandsfiskerne, og da der utvivlsomt er adskillige af dem, der er økonomisk vanskeligt stillet og har støtte behov for at få deres både i orden, kan jeg og mit parti med glæde slutte os til denne udvidelse af lovens formål. I det hele taget er det vel netop disse indvandsfiskere, der har haft og har den største fordel af de foranstaltninger, der her er tale om.

Derimod kunne der være grund til at stille sig lidt mere reserveret overfor den foreslåede udvidelse af statens lånevirkomhed. Vi er fra vor side klar over, at der for